

**Нам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
Svoboda 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(212) 227-4125
Телеграф: (201) 451-2200
(212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 42. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 22-го ЛЮТОГО 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 22, 1980 No. 42. VOL. LXXXVII.

П'ЯТЬ УКРАЇНСЬКИХ ПАРЛЯМЕНТАРИСТІВ ЗНОВУ ОБРАНІ ДО ПАЛАТИ ГРОМАД У КАНАДІ

Джерзі Сіті. — П'ять українських канадських членів Парляменту були переобрані до Палати Громад у канадських парламентарних виборах 18-го лютого ц.р., і один канадець українського походження був обраний до Парляменту вперше, — повідомляють канадські джерела.

П'ять переобраних є: Гарві Андрю, з Прогресивно-Консервативної партії — Калгарі Центр, Альберта; Рей Гнатюшин, з Прогресивно-консервативної партії — Саскатун Захід, Саскачеван; С.Я. Корчинський з Прогресивно-консервативної партії — Мекензі, Саскачеван; С. Папроцький з Прогресивно-консервативної партії — Едмонтон Центр, Альберта; і Вільям Юрко з Прогресивно-консервативної партії — Едмонтон Схід, Альберта.

Дауфінська виборча округа також здобула перемогу. Новообраний член Пар-

ляменту з Дауфіну, Манітоба, є Лаврен Левицький з Ново-демократичної партії. Павло Свучук з Прогресивно-консервативної партії з Атабаски, Альберта, не брав участі в цьогорічних виборах.

Прогресивно-консервативний уряд Канади прем'єра Д'Жозефа Кларка, що був обраний у травні 1979 року, зазнав поразки, і у виборах перемогу здобула Ліберальна партія. Прем'єр Елліот Трудо, колишній прем'єр Канади, знову безпрецедентно досі — стане на чолі країни після дев'ятимісячної відсутності. Він зформує свій Кабінет протягом першого місяця по виборах.

Речник Канадського генерального консульства на запитання редакції "Свободи", чи уряд прем'єра Трудо підтримає заклики попереднього канадського прем'єра Д'Жозефа Кларка про бойкот Олімпіади в Москві, відповів, що він це не має вказівок у цій справі.

Відбулась Конференція молоді УПЛіги

Учасники Конференції молоді УПЛіги

Мейплвуд, Н. Дж. — В неділю, 3-го лютого, в українській православної церкви св. Вознесіння у Мейплвуді, Н. Дж., відбулась Конференція молоді, яку влаштувала Ньюйорксько-Нюджерзська Округа Української Православної Ліги для молодшого членства Округи.

День розпочато Службою Божою, що її відправив настоятель о. Іван Наконечний, який є духовним опікуном і дорадником української Православної Ліги. Йому прислуговували семінаристи Андрій Партикевич і Іван Панасюк, які виголосили проповіді українською і англійською мовами, та чотири вітатірні хлопці. Співав парафіяльний хор під диригуванням Леоніда Харченка.

Після Літургії у парафіяльній залі приготовано

полуденок, під час якого семінарист Андрій Партикевич виголосив для молодшого членства УПЛіги лекцію про Тисячоліття Хрищення України. Після того молодше членство відійшло до місцевого спортивного клубу на спортивні розваги, а члени старших відділів УПЛіги відбули свої окружні наради.

О год. 5:30 пополудні о. Наконечний відслужив Молебень при співі семінарійного хору із Семінарії св. Софії у Бавнд Бруку, який диригував семінарист Яків Томсон.

День закінчено спільною вечерею, приготовленою членами старшого відділу УПЛіги при церкві св. Вознесіння. Участь брали відділи з Мейплвуду, Картерстоу, Кліфтоуну й Нортгемптон, Пенсильванії. Понад 60 осіб.

Відбулись Річні збори УПФККооперативи в Нью Йорку

Нью Йорк (П. Вайбак). — У неділю 10-го лютого тут, у залі української православної церкви св. Троїці при 359 Брум вул. в Нью Йорку, відбулись Річні загальні збори Української Православної Федеральної Кредитової Кооперативи, що вже у грудні минулого року переступила поріг свого 13-річного існування та діяльності.

Відкрив збори голова Ради Директорів — президент кредитів адвокат В. С. Полюшко, стверджуючи юридичну правосильність зборів при присутності 76 членів (хворум правосильності дійсний вже при 15-ти присутніх).

Дев'ять пунктів Порядку нарад заздалегідь надруковано у "Свободі" і присутні його одноставно схвалили.

Голова зборів, пригадавши членам Кредитівки, що вона 18-го листопада м.р.

втратила заслуженого громадського діяча, піонера, надхненника її розбудови, керівника канцелярії і скарбника — бл. п. Л. І. Куделю, звернувся до присутніх вшанувати його пам'ять.

У звіті з річної діяльності голова Ради говорив про позитивні і про негативні фінансові діяльності.

За річну каденцію відбулось 13 засідань, на які у більшості приходило понад 75 відс. з числа 11 осіб її членів. Працівники бюро Кредитівки було і є три особи, і в такій кількості вони далі працюють, часто жертвуючи без винагороди свій додатковий час понад визначені урядові години. Кредитівці потрібні добровільних працівників, особливо з молодшого покоління, хто б допоміг розростатися нашій установі.

(Закінчення на стор. 3)

КАРТЕРА ОВАЦІЙНО ВІТАЛИ ЛЕГІОНЕРИ ЗА ЙОГО ТВЕРДУ ПОСТАВУ ЩОДО СОВЕТСЬКОГО СОЮЗУ

Президент Джіммі Картер вітає голову Американських Легіонерів у Білому Домі

Вашігтон. — На Річній Конференції Американського Легіону тут, у вівторок 19-го лютого, півтисячі легіонерів оваційно аплодували Президенту за його повторне ствердження, що Америка бойкотуватиме Олімпійські Ігрища в Москві, якщо СРСР не відтягне своїх військ з Афганістану в день, визначений президентом Картером на середу 20-го лютого.

Легіонери також гаряче опіскували заклики Президента підтримувати його збільшений бюджет на військові цілі та його інші рішучі кроки проти агресивного СРСР.

Натякаючи на свого головного опонента на номінації Демократичної партії, сенатора Едварда Кеннеді, хоч і не називаючи його поіменно, президент Картер сказав: "У нашій власній країні чути голоси опозиції проти цих необхідних заходів — проти ембарго на продаж зерна (советам), проти бойкоту Олімпійських Ігрищ, проти реєстрації для військової служби, проти повного уфундування наразі."

Популярність Картера зростає

Вашігтон. — Зусилля сенатора Едварда Кеннеді поліпшити відгук серед американського населення на його передвибірчі намагання здобути номінацію Демократичної партії підкреслюються різницею підходів до найважливіших питань між президентом Картером і сенатором не дали сподіваних результатів, — згідно з найновішим опитуванням виборців, що його перевели часописи "Нью Йорк Таймс" і комунікаційна мережа CBS. Це опитування виявило, що виразна більшість американців підтримують президента Картера і в справі відновлення реєстрації для військової служби, і у збільшенні бюджету озброєння ЗСА, і в суворішому ставленні до агресивності СРСР, з бойкотом Олімпіади включно.

Навіть пропагування сенатором "внутрішньо-американських" інтересів, як контролю цін і платень, видавання бензину по приділах, — не здобули підтримки. Щобільше, 70 відсотків опитуваних не розуміють навіть, про що йдеться сенаторові у його економічній програмі контролю.

Гострі випадки Кеннеді проти Президента та те, що Картер відмовився досі упустити Білий Дім й дебатувати у передвиборах, — сенатор називає це "політичною тактикою", а не вимогою іранської кризи, як твердить Президент, — теж не здобули прихильності в опитуваних, які в цьому питанні погоджуються з

бюджету оборони, які за запропонував Конгресові", і закликав "всіх свободолобних американців, де б вони не були" підтримувати всі ці заходи для безпеки країни. Нещодавно оскаржив сенатор Кеннеді Президента, що Картер перецінює розмір советської загрози в обширі Перської затоки.

Президент Картер також говорив про есентуальне схвалення договору про обмеження стратегічної атомової зброї з Москвою (САЛТ-II), зауважуючи, що САЛТ-II не базований на "доверті", і що він є "додатком, а не підміною" сильної оборони ЗСА. Він також твердив, що перевірку виконання цього договору Америка може вести своїми удосконаленими технічними засобами, а не сполгатися "на слово" іншої сторони. Згадав про САЛТ-II, пише спеціальний кореспондент "Нью Йорк Таймс" у 20-го лютого, менше подобалася зібраним на конференції членам Американського Легіону, найбільшій американській ветеранській організації, членом якої є і сам Президент.

Президентом і більшістю вважають, що не Президент чинник, а сенатора говорення є політичною мотивованою, і тут відношення було два до одного на користь Президента.

В американському Конгресі відзначили 62-гі Роковини Української Незалежності

На знімку (зліва направо): о. Джеймс Д. Форд, капелан Палати Репрезентантів; конгресмен Едвард Паттен (Н.Дж.); паніматка Ф. Істочин; конгресмен Діан Брейдемас (Індіана), провідник більшість в Палаті Репрезентантів; конгресмен Клемент Дадд (Коннектикат); М. Істочин, син священика; конгресмен Вільям С. Брумфілд (Мічиган), провідник меншості, член Комісії закордонних справ; д-р Лев Е. Добрянський, голова Українського Конгресового Комітету Америки; конгресмен Томас Дж. О'Ніл, спікер Палати; конгресмен Діан Дж. Моклі (Массачусетс); конгресмен Пітер В. Родіно (Н. Дж.), голова Комісії судництва; Всеч. о. Франко Істочин, Українська Православна Церква; конгресмен Джеймс Райт (Тексас), представник більшість; конгресмен Діан Дж. Родс (Арізона), провідник меншості; конгресмен Роберт Р. Майкел (Ілліной); пані Юлія К. Добрянська; конгресмен Джеймс Дж. Флоріо (Н. Дж.). Співспонзори Святкування 62-річчя — конгресмен Самуел С. Страттон (Нью Йорк) і конгресмен Едвард Дж. Девініські (Ілліной) проводили урочистостями святкування Дня Української Незалежності в Палаті Репрезентантів.

ХОМЕЙНІ ЗБІЛЬШУЄ ВЛАДУ БАНІ-САДРА

Тегран, Іран. — Аятолла Хомейні у вівторок 19-го лютого передав нововибраному президенту Бані-Садру верховну команду над іранськими збройними силами, в той спосіб скріпивши позицію президента в його грядучих переговорах з екстремістами "студентами", які тримають вже три і пів місяця американських закладників у будинку Американської амбасаді в Ірані.

Дещо пізніше президент Ірану начебто мав вислати каблетграму генеральному секретареві ОН Куртові Вальдгайміві про його згоду на сформовану п'ятичленну міжнародну комісію для прослідкування згодних злочинів шаха Різи Паглаві, скинутого з трону революційного колишнього монарха Ірану, та американського втручання в справи Ірану.

Ще в понеділок 18-го лютого Бані-Садр телефонував Вальдгайміві про згоду на комісію, але генеральний секретар очікував теж письмового ствердження згоди для більшої певності.

Тим часом, не зважаючи на прийняття цієї комісії Іраном, час звільнення американських закладників все ще не встановлений.

Бані-Садр дістав був допомогу від Аятолли Хомейні вже і раніше, коли останній зробив президента Ірану головою урядуючої Революційної Ради. Після зборів цієї Революційної Ради, Бані-Садр у вівторок 19-го лютого відбув зустріч з журналістами, яким сказав про свої розмови з Вальдгайміві, про каблетграму і про те, що Революційна Рада у принципі погодилася з пропозиціями комісії, яка відбудувати свої переселення в Теграні. Тим часом члени цієї комісії ОН зібрався для консультацій у Женеві в середу, 20-го лютого, і зачартований літак, даний у їх розпорядження, готовий відвезти їх до Ірану.

Щодо сугестії Президента, що мілітарні сили мусульманських країн, чи Америки, саме під час цього перехідного періоду могли би увійти до Афганістану, ТАСС назвав їх "програмою" для поширення явного мілітарного вмішування у внутрішні справи афганського народу.

Сенат ухвалив резолюцію — домагання припинити заслання Сахарова

Вашігтон. — У вівторок Американський Сенат ухвалив резолюцію домагатися від Советського Союзу припинити вигнання Андрія Сахарова, фізика і голову Правозахисного руху в СС-СР.

Ця резолюція, яку нещодавно вже ухвалила Палата Репрезентантів, була ухвалена відношенням голосів 91 до 0 в Сенаті; вона вимагає від президента Картера сильного протесту до СС-СР "в найсильніших, як тільки можливо, виразах і на найвищих рівнях". Резолюція також закликає інші країни, сингнатори Гельсінкських угод, стосувати економічні санкції проти Советського Союзу. Д-ра Сахарова, як знаємо, послали 22-го січня цього року на вигнання до міста Горького.

ВЯЧЕСЛАВ ЧОРНОВІЛ ЗАСУДЖУЄ РОСІЙСЬКИЙ РАСИЗМ

Нью Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Серед різних документів і матеріалів, які надійшли на Захід, є теж заява Вячеслава Чорновіла до Міністра внутрішніх справ (МВД) Якутської АССР, у якій він вказує на міжнародні конфлікти, спровоковані російським расизмом.

Нижче подаємо повний текст цієї заяви.

"Із наявності гострих національних (тогочасних) конфліктів у Якутії зіткнувся ще на етапі на засланні. Посаджений до мене в кінцях Якутської тюрми бувший офіціант місцевого ресторану, росіянин за національністю, намагався пояснити мені, що іменню якути гірші від інших людей, із явним вдоволенням розповідав про свого знайомого — „о джежем парне", який збивав при всякій нагоді зустрічних якутів, розпізнавши їх по монголоїдній зовнішності і по мові. Правда, якути кінцем зловили цього куклускланівця-одиночку і, зібравшись разом, порядно його побили, після чого він почав діяти більше обережно."

Можна було би думати про якусь психічну збоченість цього типа, якщо б, попавши в Ленінський район із змішаним складом населення (у селах — якутське, а в районах — наполовину російське), я не побачив, що все тут не так просто. У перший день перебування в Нюрбі я заважав на стіні переговорного пункту видряпане великими буквами "Объявление в любви" (до речі зберігається до сих пір): "Якути-суки, мауглі", а нижче відповідь: "Русские хамы". Буквально з перших днів я чув від випадкових зустрічних, що якути — „мави", „чорножи", що від них тхне, смердить, що всі вони, навіть начальники в кабінетах „гоняют сопли", що вони ліниві, бездарні і, якщо б не росіяни, до цього часу ходили б у шкірах або взагалі вимерли (були то ніде в світі нема прогресу, лапландці в Скандинавії чи ескімоси на Алясці до цього часу ходять у шкірах і вмирають, а не їздять у власних машинах і живуть у котеджах).

В одному з відділів кадрів під час безспішного пошуку праці я почув: „Так вас поселили в Чанпде среди якутов? Ну, я вам не завижую. Они ведь такие националисты! Будет всего два якута среди группы наших и все равно по-своему говорят". І т.д. і т.д.

Щоб не бути одностороннім повинен заважити, що зі сторони якутів також бувають злі погляди, різкі репліки і навіть напади, особливо якщо випють.

Я не маю основи твердити, що всі росіяни вороже (Закінчення на стор. 4)

Закінчення на стор. 4

Українська пресова конференція на XIII Зимовій Олімпіаді; знаменний виступ Ніни Строкатої-Караванської

Лейк Плесід, Н. Й. XIII Зимової Олімпіади (УІС „Смолоскип"). — У понеділок, 18-го лютого ц.р., тут у конференційній залі Миської Управи відбулась пресова конференція, що її влаштував „Смолоскип" — Організація Захисту Прав Людини в Україні і на якій виступила в імені Київської Української Гельсінкської групи Ніна Строкатої-Караванської.

Коли в Олімпійському містечку Лейк Плесіді було неможливо знайти залі для відбуття пресконференції, представники присутньої тут української групи звернулися до Миської Управи з проханням дозволити покористуватися однією з численних залів у їхньому будинку. Вони на це погодились у суботу, 16-го лютого, а в неділю 17-го підтвердили цю згоду в телефонічній розмові. В міжчасі 10-членна українська група вивішувала написи на гокейній арені, протестуючи проти відбуття Літньої Олімпіади в Москві, роздавала тисячі летючок, інформаційний матеріял біля пресового центру на арені і вулицях Лейк Плесіді. Все це роблено з ціллю, щоб преса звернула увагу на українську присутність на

Вячеслав Чорновіл

Дізнався я також, що невідчужаючи ще і „жахливі націоналісти". Такі поширені судження доводилося чути і чути на найбільш різних рівнях, починаючи від п'яного „бича" і кінчаючи деякими районними начальниками середньої ланки, які були невдоволені, що бажані ними посади займають національними кадрами.

А ось ще декілька живих прикладів. На дорозі із Чанпанди в Нюрбу в сильну холоднечу, спотачку проковчавши мимо моєї піднятої руки, машина різко загальмувала, підбігаю: „Извини, земляк, сразу не разглядел, думал, что ты якут. Садись!" На нас злизували шофер пояснив: „Вони раніше були бідні і некультурні, ну і до росіян відносилися краще. А тепер „нажрались і обнагтели".

У районній гостинниці зрусифікований землячок із Києва, який кожорічно приїжджав в Якутію „шашаши", гордо демонструє вибитий у бічці з якутами лапцями і знайомить мене з расистським фольклором: „Всякий русский, у кого глаз не узкий".

В одному з відділів кадрів під час безспішного пошуку праці я почув: „Так вас поселили в Чанпде среди якутов? Ну, я вам не завижую. Они ведь такие националисты! Будет всего два якута среди группы наших и все равно по-своему говорят". І т.д. і т.д.

Щоб не бути одностороннім повинен заважити, що зі сторони якутів також бувають злі погляди, різкі репліки і навіть напади, особливо якщо випють.

Я не маю основи твердити, що всі росіяни вороже (Закінчення на стор. 4)

Закінчення на стор. 4

Закінчення на стор. 4

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮзу 65% міс. За кожну зміну адреси — \$0.50. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Якщо Тіто помре...

Цілий світ зацікавлений, куди піде Югославія після тридцятирічного диктаторського правління маршала Тіта. Від часу зривання добросусідських зв'язків маршала Тіта зі Сталіном, світ був під враженням, що по смерті Тіта-Броза Москва простягне агресивні пазури по Югославію, щоб стати над Адриатиком. Чи це станеться чи ні — покаже найближче майбутнє, проте існують поважні сумніви, чи Москва посміє в Югославію повторити те, що вона вчинила в Афганістані.

Під кожним оглядом повноценна Югославія — унікальний дивогляд. Після припинення стосунків зі Сталіном Тіто стався формувати нову політичну одиницю, складену з 18-ти різних національностей і етнічних груп. Він запровадив свого роду гібридно-мішану економію, з елементами вільного ринку та державного соціалізму. Все це відомо під назвою "тітоїзм", з легкої руки, мабуть Сталіна, який уживав цієї назви для чистки тих комуністичних провідників у КПСС, які хотіли іти слідами Тіта.

Тепер "тітоїзм" у Югославії почесна назва, яка означає три стовпи, на яких спочивають основи югославської незалежності: в закордонній політиці — незалежність і нестворення відносин до конфлікту між Сходом і Заходом; у домашній політиці — "братерство в єднанні", і в економічній діяльності — "соціалістична самоуправа робітників".

Питання збереження югославської незалежності не входить ніколи у політичні спекуляції, бо ідея незалежності вкорінена в душі і думки народу через систематичне виховання, велику політичну літературу, фільми тощо. Легенда про Тіта виросла не тільки з його партизанської боротьби проти нацистів під час Другої світової війни, але і його опору Сталінові в 1948 році. Сталінова погроза до Тіто, мовляв: "Я лиш піднесу свій палець, і Тіто зникне з лиця землі", є певним заповітом і протимосковським гаслом усього населення країни.

Існують, щоправда, певні непевності щодо нестворення між Сходом і Заходом, коли напруження між ЗСР і ССРС розгортається до червоності, тим більше, що навіть під час довгої нествореності Тіто Союзетський Союз доставляв Югославії нафтову ропу та складові частини для воєнного вивинування. "Нествореність" стає чинимраз більш непевною, коли два партнери Югославії по політичній нествореності: Індія і Єгипет, тепер зайняті проблемами советської окупації Афганістану та подіями в Ірані.

Значною слабкістю Югославії є її внутрішня ситуація та віковий конфлікт її національностей: поміж сербами, хорватами, словенцями, босняками, чорногорцями, македонцями, та групами національних меншин — мадяри, албанці, русини-українці і болгарів.

Концепція Тіта про "братерство в єднанні" стала певним політичним дороговказом для націоналістичної політики Югославії, що дозволила на значну автономію в політичній, соціальній і економічній діяльності. Кожна з федеральних республік Югославії має право діставати відповідні приходи з закордонного експорту. Децентралізація дещо припинила націоналістичні пристрасті, що могли були привести до сепарашій деяких республік. Але в таких випадках Тіто завжди відповідав "чистками", як це мало місце в Хорватії в 1971 році.

Найважливішим чинником для майбутнього правління в Югославії є ключ, що його приготував Тіто, а саме — два тіла "колективного провідництва": 24-членна Президія партії та 9-членне державне Президентство.

Серед найбільш відомих "сильних провідників" є п'ять членів "вужчого кола", які відіграють важливу роль в найближчих днях. Ними є: Владимир Бакаріч, вік — 68 років, близький співробітник Тіта, він хорват; Стан Долянич, словенець, має 55 років, його уважали "наслідником трону" Тіта, бо він з "молодшої генерації" серед претендентів на роль політичного провідника країни; ген. Нікола Любічич, серб, має за собою добре вишколену й дисципліновану армію; Лазар Колісєвський, у віці 66 років, македонець, віцепрезидент у Президентстві, і Стефан Доронський, 61 років, серб.

Ці два державні тіла почали керувати югославським урядом у час хвороби Тіта, і тим часом закордонні спеціалісти тієї думки, що державні справи покищо спочивають у добрих руках. — у країні ще немає більшої політичної кризи.

Є ще дві інші визначні постаті у "вужчому колі": комуністичні провідники у Београді, а саме: Дусан Драгосавач, генеральний секретар партії, та Мільос Мініч, колишній міністр закордонних справ, який уважається експертом у цій діяльності.

Політичні вірування Тіта глибоко вкорінені в "тітоїзмі" і їх нелегко зникнути або заступити, хіба при нагоді великої кризи або упадку федеративної системи. А цього не беруть під увагу ті провідники, які почали правити теперішньою Югославією, які можна з деяким перебільшенням назвати після-тітовською Югославією.

В сторіччя Володимира Дорошенка

Філадельфія, Па. (Н.П.). — Осередок праці НТШ і УВАН-у у цьому місті повідомляють українську громаду, що в неділю, 24-го лютого ц.р., тут відбудеться наукова конференція присвячена сторіччю з дня народження колишнього доволінолітнього бібліотекаря і

директора НТШ у Львові та видатного бібліографа Володимира Дорошенка. Конференція відбудеться у приміщенні ОР СУА при 13-й і Раскоб вулицях о год. 3-й по полудні.

У програмі є три доповіді Б. Романенчука та В. Корвицького про Володимира Дорошенка, літературознавця; В. Дорошенка — бібліотекаря і бібліографа, та Спомин про Батька — Володимира Дорошенка-Василишина — Віри Гармаш. Управа обох наукових товариств сподівається, що членство та громадство візьме участь у цій конференції і тим шанує колишнього громадянина Філадельфії, книгознавця та книголюба Володимира Дорошенка.

Ярослав Курдидик

ПІСЛЯ ІРАНУ Й АФГАНІСТАНУ — ФІЛІППІНИ...

Сьогодні вся увага політичного світу звернена і прихована головним чином до подій в Ірані та Афганістані до такої міри, неначебто, поза Близьким Сходом, нічого особливого не затівається і не проходить. До незвичайно цікавої статті у "Вашінгтон Пост" під заголовком — "Детант іс дед" варто було б хіба додати, що "детант уже був помер", зараз таки, після його підписання, або уточнюючи від прийняття "принципів детанту" у 1972 році.

У 1973 році, ще поки встигло висохнути чорнило, Москва затіяла своїм озброєнням та фінансуванням т.зв. "Йом Кіпур війни". А в 1974 році саботувала всіма можливими й засобами, замірення у В'єтнамі. З черги у 1975 році Москва вислала кубинських наемників до Ангولی, а в 1978 році перекинула до Етіопії тисячі своїх "дорандників", підсилених 15-20 тисячами кубинського регулярного війська, доставивши туди теж зброю вартістю понад 1 мільйон доларів.

Усі ці події у просаджуванні своїх впливів у ЗСА, неначебто, "толеровано і не добакувано". І, щойно у грудні, коли Червона армія збройно окупувала Афганістан, ЗСА пробудилися із "політичної поблажливості", що дійсно, "Детант іс дед", а на повний ріст піднялася загроза підбіву сучасного Джингіс-Хана, вивинуваного атомовою ніщівністю...

Чимало західних коментаторів ставити собі питання: — Якої чергової несподіванки під часую пору слід очікувати на політичному горизонті? І якимсь дивним і неочікуваним чином, вибір звертається на Філіппіни, на які багато людей у західному світі дивляться, як на країну "екзотичну і політично не надто вартісну".

Останньою, на сторінках поважної американської преси можна зустріти перестороги, що, мовляв, Філіппіни, знаходячись у такому приблизно, хаотично-анархістичному стані, як це було напередодні детронізації шаха в Ірані. З того приводу теж і пишеться, що коли ЗСА хочуть обминати чергову "неприсмну зміну", що може пограти в наслідок пересторок теперішнього уряду, який покищо є до ЗСА у невзначно приязному відношенні, то Філіппінам потрібно відвести якийнисьневисну увагу і політичну перевірку.

Нація — із 45 мільйонів населення та 7,100 островів, Філіппіни перетворилися подібно, як і перетворив Іран на своєрідну "монополістичність" президента Фердинанда Е. Маркоса і його родини. Для прикладу: дружина президента Маркоса, Імелда, є губернатором Великої Маніли, а водночас є членом кабінету Розбудови.

(Закінчення на стор. 4)

Семен Старко

ТРАГЕДІЯ 44-ОЇ СОВЕТСЬКОЇ ДИВІЗІЇ

(До історії советсько-фінської війни)

Саме сповнюється сорок років від подій однієї війни, яка залишила глибоку рану на українському національному організмі. Вона й започаткувала черговий голокост, що його пройшов наш народ під час Другої світової війни.

Масою на думці советсько-фінську війну, яка почалась 1-го грудня 1939 року і тривала до 13-го березня 1940 року. Цю війну роз'являв Советський Союз, нападши на Фінляндію після того, коли вона відмовилася задовольнити різні советські територіальні домагання. Під бутафорією "визволення лозунів" Червона армія рушила визволяти Фінляндію... від фінів. Але фінів показали зуби. Перша хвиля інвазії розбилася об очайдушний спротив оборонців. Одну за одною розбито й знищено советські дивізії, що їх гнало в біт тупе й недолуге командування. Такого ніхто не сподівався і начальство роззубилось. Щоб урятувати справу советські вожді стали кидати в біт все нові й нові військові частини, моторизовану зброю й літунство. Врешті советська наваля виросла до таких розмірів, що фінів, чотириразовий народ, не мали ніяких можливостей встояти. Вони були примушені капітулювати й прийняти советський диктат. Вони втратили біля 40,000 квадратних кілометрів своєї території, але Фінляндію зберегла самостійність.

Між іншим ця війна закінчилася тим, що советська армія зазнала непомірні втрати. Очевидно офіційної статистики немає, однак фінні обраховували советські втрати на 200,000 вбитих воїнів і майже відвічі стільки поранених. Хрущов у своїх спогадах згадував про один мільйон втрат разом із пораненими й пропавшими. Фінська армія мала, за доволі точним підрахунком, біля 25,000 вбитих.

Події цієї війни заторкують нас українців постільки,

І. Світ

ЩЕ ДО ПОДІЙ В АФГАНІСТАНІ

Однак, вони допускають, що ССРС може легко перевести свою еспансію, бо в середині цієї держави немає й не може бути широкої протестатійної акції населення, бо у нього немає доброї інформації, щоб знати що роблять їхні верховоди.

Москва використала надзвичайно вигідне міжнародне положення Америки, яка має турботи в Ірані та зокрема клопотливе питання Ізраїльсько-Палестинських взаємин. У цьому питанні Ізраїль веде поведку не згідно з американськими напрямними політикою, яка шкодить Америці. Щоби забезпечити спокій та безпеку на Близькому Сході треба за всяку ціну знайти компромісову розв'язку для вирішення палестинського питання. Адже півтори мільйони їх усе ще мріють про поворот до своєї землі і своєї праці, звідкіля їх вигнали. Це — важливе й невідкладне питання для Америки.

Советський Союз уже дав, як це ми згадали на початку цієї статті, думав над поширенням своїх впливів на Близькому Сході, щоби цим самим досягти нафтових джерел в арабських країнах та через їхню контролю — позбавити Америку та Західну Європу нафтових постачань.

Уряд Вашингтону свідомий цих загроз і тому зрозуміло, що щоб забезпечити себе мілітарно біля Індійського океану, розташував там окрему флоту, яка тепер розбудовується.

Мабуть, повна контрола Афганістану не буде легкою справою для Москви, зокрема якщо партизанський рух мусульманських груп

дістане реальну підтримку в першу чергу достоворо зброї, одягу та харчів. Позиція Пекіну в цій справі покищо не ясна. Причина цієї неясності є дуже проста — нестача матеріальних резервів та трудів цієї постачання. Бож це далекий кордон на передгір'ях Гімалаїв. Правда, китайці збудували там добру трасу, що була відкрита для проїзду важких тягарових авт приблизно кілька років тому. Залишається питання, чи є у них доволі цих вантажних авт для такого руху та чи є інше питання в засобах для політичної та матеріальної допомоги, зокрема Пакистану. Пекін потребує співпраці мусульманського населення Сінк'яну, або Східного Туркестану, що сусідє з советським Туркестаном. Правда, в останніх місяцях, Пекін повів досить активну політику, щоб задовольнити економічні, культурні та обмежені політичні права своїх меншин, в тому числі 70 мільйонів мусульманського населення. Сьогодні там пишеться та говориться про толеранцію релігійних почувань та їх підтримку (!) Можливо, що це —

На цьому засіданні він представив зібраним доброго знавця національного питання у Росії — пані Чаплицьку, яка виступила з обширною доповіддю про національну проблему у Росії та зокрема підкреслила роль козацтва в районі Дніпра та Дону, яке переживало тодішню російську експансію, але пані Чаплицька сказала, що та експансія була тільки тому успішною, бо за нею пішла колонізація нових просторів переселеннями з України та південних районів (Кубані)... Темою того виїмкового ве-

що на фінському фронті було чимало українського воїнства. В першу чергу туди послили ті частини, які в вересні 1939 року брали участь у "визволенні" Галичини. За своїм складом в більшості вони були українські. Між ними була теж одна з кращих бойових частин советської армії 44-та механізована дивізія, яка придбала назву "Шорєвської". Це від імені відомого командира Шорєа, що про нього О. Довженко скомпонував був один із своїх пропагандистських фільмів. Отож ця дивізія з початком війни пішла разом з іншими на перший вогонь і була майже дощенту знищена.

Сьогодні, з перспективи сорока років советський наїзд на Фінляндію зберігає свою актуальність особливо в зв'язку з поточними подіями. Інвазія Советського Союзу в Афганістані доводить те раз, що на шляху імперської експансії розбудова стратегічних позицій становить одне з головних завдань советської політики.

А щодо полєглых воїнів, то навряд чи хто згадає сьогодні тих, хто впа в службу чужому імперіалізму. А все таки їх слід згадати, тих загублених синів українського народу. Їхня смерть не буде зовсім зайвою, якщо вона постійно пригадуватиме нам, яку ціну доводиться платити за бездержавність.

З таких міркувань пропонуємо читачам понижче статтю п.н. "Трагедія 44-ої Советської Дивізії", яка була поміщена в журналі "Вісті", органи Крайової Управи Братства кола. Воля І УД — УНА в 1963 році. Автором цієї статті є Семен Старко. — Редакція.

Приблизно в середині січня 1940 року, в розпалі советсько-фінської війни, коли весь світ з напруженням слідував за подіями ТАСС (Телеграфна Агенція Советського Союзу) принесла сенсаційне спростування, що тільки збільшило зацікавлення війною.

У цьому спростуванні заявлялося, що коли закордонна фашистсько-буржуазна преса розповсюджує чулки, ніби советську 44 дивізію в боях на фінляндському фронті вщент розбито, а труп її командарма — бригадного командира Виноградова знайдено в снігах на залишеній советськими військами фінляндській території, тому ТАСС, мовляв, уповноважений заявити, що ці чулки є цілковито вигадкою і брехнею.

З МОГО ВІКНА

Іванна Савицька

"ВДОВИНА ЛЕПТА"

"І сидиши напроти скарибони дивився Ісус як народ вкидав гроші у скарбону і багато заможних вкидали багато. І пришила одна вбога вдовиця і вкинула дві лепті. І Ісус призивши учнів своїх сказав їм: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця більшу від усіх часть вкинула, тих, що вкидали у скарбону. Усі бо із надстатку свого вкидали, ця ж із недостатку свого, що тільки мала, вкинула, усьє свій прожиток." (Евангеліст св. Марко, глава 12-та, стихів 41, 42, 43 і 44.)

Та сама притча в інтерпретації Евангеліста, св. Луки, глава 21, стихів 1, 2, 3 і 4.

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

І ще одна притча, чи переказ, що живуть віддавна в народі:

"Поглянувши, побачив Ісус як багаті вкидали свої дари у скарбону. Побачив же й одну вбогу вдовицю, що туди вкинула дві лепті. І сказав: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця вкинула більш усіх, бо всі із достатку свого вкидали в дар Богові, а вона з недостатку свого усьє прожиток свій, що мала, вкинула."

Відбулися Річні...

(Закінчення зі стор. 1)

Певним гальмом для збільшення обсягу і ефективності нашої діяльності була тяжка кризова ситуація установи перед початком 1978 року. Тоді без глибокої аналізи, без відповідного в рахування кон'юнктурних спадів курсу валют і цінних паперів, придбані бонди спра-

чинили поважні фінансові втрати нашої установи. Протягом останньої і попередньої каденції Дирекція зробила багато заходів перед випливами американськими фінансовими чинниками, щоб ті втрати компенсувати. Сподіваємося, що Іншуранс Компанія 50 відс. втрат з минулих ро-

ків покрас, але і без того на день Річних зборів фінансовий стан Кредитівки значно покращав. Цей стан поліпшення пояснюється довірою членів і клієнтів до Дирекції, раціональним плануванням уділення позичок кредитовим комітетом, стриманим контролем над боржниками і стягненням вчасно боргів від них. У Кредитівці також панувало соборницький дух та немає конфесійних упереджень.

Якщо два роки тому кредитівка стояла під загрозою закриття, перебуваючи у мережі етнічних груп майже на останньому місці, то тепер по контролі федеральних ревізорів, вона в списку першої десятки. За останні дві каденції (2 роки) ми спромоглися підвищити дивіденду до 6,5 відс. і є вигляди, що незабаром вона досягне семи відсотків.

Членів кредитівки тепер є понад 1300 осіб. За останній рік членів зросло на 168 осіб.

Президент В. С. Полівко висловив подяку і признання попередньому президенту інж. В. С. Саленкові, який жертвою праці оздоровив і зміцнив установу, а Рада Директорів звітного періоду це піднесення установи скріплювала. Адвокат В. Полівко подякував, висловивши признання керівникові бюро і скарбникові В. Корсуню та урядниці бюро Валентині Якимчук за добру працю.

Член Ради Директорів і керівник бюро В. Корсунь звітував, що сума уділів за минулу каденцію у порівнянні з попередньою збільшилася на 139,158.00, на день 31-го грудня 1979 року на 1,283 осіб — сума уділів була 3,744,741.00; Уділовцям виплачено — 223,822 дивіденд; позик видано на суму 467,000.00; зменшилися залеглі позики з 28 на 24. Збільшилася резервова сума на 24 відс., тобто на 39,000.00.

За Кредитовий Комітет звітував його голова А. Суходолів, що: 1) протягом року відбулося 50 засідань, 2) затверджено 81 позик на суму 724,259.80; 3) відмовлено 5 позик на суму 85,500.00.

За Контрольну комісію звітував її голова д-р М. Шпентко; у спеціальному протоколі відзначивши в імені К. Комісії велику зміну в покращанні діловитості й фінансового стану Кредитівки, та під однойменні оплески присутніх запропонував уділення абсолютній уступаючій Дирекції. По всіх звітах відбулася дискусія.

Д-р І. Серапін під оплески залі подякував Дирекції і Бюро за чимну і ділову обслугу клієнтів. Було багато побажань для покращання діяльності й усунення недоліків. Говорили, що приміщення Кредитівки невідповідне і слід би знайти інше.

Номінаційна комісія визначила три кандидатури до вибору на поповнення складу Ради Директорів, що зменшилися через принцип ротативності. Перебрані були В. С. Полівко і д-р В. О. Богданів, а вперше обраний — В. Гусаківський. Рада Директорів складається з 9 осіб. Вибори до Ради Директорів проходили таємним голосуванням спеціальними балотами, бо кандидатів було п'ять осіб.

До Кредитового комітету було обрано три особи: В. Д. Мавтика, В. Пузісько і М. Пивоварів. Членами Ради Директорів, що вибули з неї за ротативною системою, а раніше кілька років працювали — Т. Кульбіді та Ю. Кузьмичу, голова зборів склав подяку та висловив признання за жертвенну працю.

Перед закриттям зборів Ю. Кузьмич запропонував висловити подяку за жертвенну працю всім членам попередньої Ради Директорів та побажати успішної праці новообраній Дирекції, що і було одногослосно схвалено.

Після закриття офіційної частини зборів, голова запропонував всім до перекуски. Треба підкреслити, що останні збори супроводилися чотирих-п'яти років були зразково діловими і спокійними, що дає заго-руку успіху на майбутнє.

ЗАЯВА НАДІЇ СВІТЛИЧНОЇ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ництво теж виявилось на передньому краї цього фронту.

Зараз чих не найдошкульніше вістря розправи спрямоване проти голови Зовнішнього представництва Петра Григоровича Григоренка — людини чесної і послідовно відданої ідеалам справедливості, людини, яка завоювала собі авторитет і пошану в усьому світі зокрема чітко визначеною позицією в питанні державної незалежності України.

Я не детектив, але на тлі багатогранної агресивної кампанії проти особи і правозахисної діяльності П. Григоренка припускаю, що випадок з невідомою таксівою, який стався з ним кільканадцять днів тому, може бути не просто випадком...

У такий тяжкий для Української Гельсінкської групи, як і для всього правозахисту, час (заслання академіка Сахарова — це не чергова розправа з черговою жертвою!) — за цих обставин вважаю своїм громадянським обов'язком чі-

тко визначити свою позицію по тому боці барикад, де мужньо обстоюють право людини й народу мої побратими — члени Української Гельсінкської групи, і цілком солідаризуюся з ними.

Мені відомо, що Зовнішнє представництво не має повноваження приймати нових членів до Групи. Тому я й не звертаюся до нього з таким проханням, а спираючись на давні пропозиції керівництва Групи та підкріплюючи їх своєю постій-

ною підтримкою і співпрацею, заявляю про своє формальне членство в Українській Гельсінкській групі, про що повідомляю всіх членів Зовнішнього представництва (П. Григоренка, Л. Плюща та Н. Строкату), членам Групи на еміграції й на Україні, і запевняю при тому, що в міру своїх скромних можливостей старатимусь поширювати і всіляко обстоювати Гельсінкські ідеї.

Надія Світлична

Волею Божою,
19-го лютого 1980 року в Нью Йорку,
відійшов у Вічність

бл. п.

АНДРОНИК СИМОНЧУК

Інформації про похорон тел. (212) 297-3181
Інж. АНАТОЛІЙ ОГІЄНКО

Ділюсь сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомих,
що 15-го лютого 1980 року, по довгій і тяжкій недугі,
на 80-му році життя, відійшов у Вічність,
моя Найдорожча і Незабутня ДРУЖИНА

бл. п.

АЛЕКСАНДРА
ТЕСЛЕНКО

ПАНАХИДА — у понеділок, 18-го лютого ц. р., о год. 7-й веч. в похоронному заведенні R. Muranka, 5316 Risings Sun, Філадельфія, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в церкві св. Володимира, у вівторок, 19-го лютого 1980 р., а після на цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку, горем прибиті:
чоловік — АЛЕКСАНДЕР ТЕСЛЕНКО
родичі:
АНТОН з дружиною АНОЙ ТКАЧ
з дітьми і внуками
ПАВЛО з дружиною РАЙСОЮ
ПОГОРІЛИЙ з дітьми і внуками
і Родичі в Україні

У глибокій жалобі ділюсь сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомих,
що в п'ятницю, 18 січня 1980 р., в Нью Гейвен, США,
упокоївся в Бозі на 95-му році свого богоугодного
і трудолюбивого життя, прийнявши Найсвятіші Тайни,
наша Найдорожча

МАМА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ, БРАТОВА, КУЗИНА І ТІТА

бл. п.

БОГДАННА ТАРНАВСЬКА
з Глібовицьких

народжена 20 червня 1885 р. в Добружці, район Борщів, Тернопільської області в Україні, як донька бл. п. о. Омеляна Глібовицького і бл. п. Євгенії з Темницьких. Покійна була дружиною о. ЯКОВА ТАРНАВСЬКОГО, довголітнього пароха села Улашківці, район Чортків, Тернопільської області, де він і спочиває на віки в Рідній Землі 21-го травня 1940 р.

Панахиди були відслужені в суботу, 19 січня ц. р., в Нью Гейвен, США, і в п'ятницю, 25 січня ц. р., в похоронній каплиці Кардинала в Торонті. Після відслуження Заупокійної Святої Літургії і похоронних обрядів у суботу, 26-го січня ц. р., в церкві св. о. Ніколая в Торонті, Тіліні Останки нашої Найдорожчої Покійної були поховані на місцевому цвинтарі Преспект.

Замість квітів на сабжу могили Покійної, просимо складати пожертви в її пам'ять на Патріарший Фонд або на фонд Енциклопедії Українознавства НТШ — Сарсель.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІД СМЕРТІ
нашої Найдорожчої Покійної

бл. п.

БОГДАНИ ТАРНАВСЬКОЇ

будуть відслужені у вівторок, 26 лютого 1980 р.,
ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ

• у церкві св. о. Ніколая в Торонті, о год. 8-й веч.,
• у церкві св. о. Юрія Побідоносця в Едмонтоні, о год. 9-й веч.,
• у Соборі св. Софії в Римі.

Прохаємо про молитви за упокій душі Покійної.
ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку:

син — ОМЕЛЯН з дружиною
ОЛЕКСАНДРОЮ та внуки — МАРУСА
і ЮРКО з дружиною УЛЯНОЮ;
син — о. ВОЛОДИМИР з дружиною
СТЕФАНІЄЮ;
внук — АНДРІЙ з дружиною ОКСАНОЮ та
правнуки — ІРИНА, АНДРІЙ і ПЕТРО;
внук — МИРОН з дружиною ОКСАНОЮ та
правнуки — ВОЛОДИМИР, ЮРІЙ
і РОМАН;
внук — ЮРІЙ;
дочка — МАРИЯКА з чоловіком ТАРАСОМ
КОСОВИЧЕМ і внуки БОГДАН
з дружиною МАРИЯНОЮ і дочкою
ЛАРИСОЮ та АННІЧКА;
дочка — НАТАЛІКА з чоловіком
МИРОСЛАВОМ ГОЛОВАТИМ
і внуки — УЛЯНА, МОТРА і АНДРІЙ;
Ближча і дальша Родина в Канаді, США
і в Україні

Пластова Станична Старшина в Нью Йорку

відзначає

30-РІЧЧЯ
ГЕРОЙСЬКОЇ СМЕРТІ

свого Пластового Друга, Головного Командира УПА.

ген.-хор., сл. п. пл. сен.

РОМАНА ШУХЕВИЧА -
ТАРАСА ЧУПРИНКИ

члена 10-го Куреня УПС „ЧОРНОМОРЦІ“

СВЯТОЧНИМ АПЕЛЕМ

ПОМИНАЛЬНОЮ СЛУЖБОЮ БОЖОЮ

в дні 9-го березня 1980 року

АПЕЛЬ о год. 11-й рано в ПЛАСТОВОМУ ДОМІ,
СЛУЖБА БОЖА о год. 12-й дня в церкві св. ЮРА
Закликаємо усіх Членів старшого пластування і сніорату із
нашої Станиці прибути в повних пластових одностроях і зі
своїми курінними прапорами.

ЗА СТАНИЧНУ СТАРШИНУ:

пл. сен. Ольга Кузьмівна
Станичнапл. сен. Оксана Козак
писар

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що Волею Всевишнього,
несподівано, упокоївся в Бозі, в середу, 20-го лютого 1980 р. в Ірвінгтоні, Н. Дж.,
наш Найдорожчий

ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДО, БРАТ

бл. п.

СЕРГІЙ КУЛИК

нар. в Полтаві, Україна, проживши 72 роки.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 22-го лютого 1980 р., о год. 8-й веч., в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Ірвінгтоні, Н. Дж.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у суботу, 23-го лютого 1980 р., о год. 9-й ранку до української православної церкви Преса. Тройці в Ірвінгтоні, а після на цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — МАРИЯ

сини:

ВОЛОДИМИР з дружиною ВАЛЕЮ і дітьми

АНАТОЛІЙ з дружиною НІНОЮ і дітьми

сестра — ОЛЕКСАНДРА БОНДАРЕНКО з дітьми

В понеділок, 25-го лютого ц. р., минає рік, як відійшов від нас на 55-му році життя
наш Дорогий СИН, МУЖ, ТАТО, БРАТ І ДІДО

бл. п.

ВОЛОДИМИР ПЛОЩАНСЬКИЙ

в суботу, 23-го лютого 1980 р., о год. 9-й ранку

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в церкві св. Духа у Гамільтоні, Онт., Канада

і в неділю, 24-го лютого 1980 року, о год. 11-й ранку
в церкві св. Михаїла в Дірборн, Міш.

В смутку:

мама - ЕВДОКІЯ ПЛОЩАНСЬКА

дружина — СОФІЯ з сином РОМАНОМ

син — ЯРОСЛАВ з дружиною СВІТЛЯНОЮ і внуками —

ТАРАСОМ, ОЛЕНОЮ і ЛЕВКОМ

сестри з Родиною:

ІРИНА ЮНКЕВИЧ, Гамільтон

МАРИЯ ДОМЧЕНКО, Чикаго

ГАЛИНА ЛОГІН, Гамільтон

У глибокому болю і смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих,
що у вівторок, 19-го лютого 1980 року, упокоївся в Бозі, по тяжкій недугі,
на 54-му році трудолюбивого життя, прийнявши Найсвятіші Тайни,
наш Найдорожчий і Невіджальований

ЧОЛОВІК, БАТЬКО, КУЗИН, ЗЯТЬ І ШВАГЕР

св. п.

Д-р ЕВГЕН ЗАХАРІЯСЕВИЧ

ВЕТЕРИНАРНИЙ ЛІКАР

ПАРАСТАС буде відслужений в п'ятницю, 22-го лютого 1980 року, о год. 8-й веч.,
в похоронному заведенні Богдана Кошубинського при 307 E. Girard Ave., Філадельфія, Па.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ почнуться в суботу, 23-го лютого 1980 р., о год. 10 30 ранку
з цього ж похоронного заведення до Митрополичого Собору Пречистої Діви Марії при
Френклін вул., в відтак на українській католицькій цвинтар у Факс Чейсі.

Горем прибиті:

дружина — МАРИЯ

син — АДРІАН

брат — о. ОЛЕКСАНДЕР

брат — МИРОН з дружиною КАТЕРИНОЮ і синами БОГДАНОМ

і ОРЕСТОМ

тета — СОФІЯ ГАЛУШКА

тета — МАРИЯ ДАВОСІР і о. ГРИГОРІЙ

стриянка — КАТЕРИНА ЗАХАРІЯСЕВИЧ

кузин — ТАРАС ГАЛУШКА з дружиною ЛЯРИСОЮ і дітьми

кузинка — ВІРА ПИЛИПЕЦЬ з чоловіком НЕСТОРОМ і дітьми

кузинка — НІЛА КУНИК з чоловіком ОЛЕКСАНДРОМ

кузин — ОРЕСТ ДАВОСІР

кузинка — МИРОСЛАВА САЛДАН з чоловіком МИРОНОМ

і дітьми

кузин — ЗЕНОН ЗАХАРІЯСЕВИЧ з дружиною ВІРОЮ і дітьми

тесті — ПАРАСКЕВІЯ і ГРИГОРІЙ КОМАНОВСЬКИЙ

швагер — ЕВГЕН ЛУЦІВ зі сином ЕВГЕНОМ

швагер — МИХАЙЛО КОМАНОВСЬКИЙ з родиною

і дальша Родина в ЗСА в Україні

Український Католицький Університет
у Римі

XI ВАКАЦІЙНИЙ КУРС

19-го червня до 20-го липня 1980 р.

Рамова тема: „Княжа Україна“

ІНФОРМАЦІЇ:

PROF. WASYL LEW. 95-26 — 92nd St., OZONE PARK, N.Y. 11416
Tel.: (212) 845-3672

Український Спортовий Осередок
„Тризуб“

4930-32 North Broad Street • Philadelphia, Pa. 19141
повідомляє своїх Членів, що

ЮВІЛЕЙНІ
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
з приводу 30-літньої
діяльності

відбудуться

в неділю, 2 березня 1980 р., о год. 3 по пол.
у власному домі

ІЗ ЗВИЧАЙНИМ ПОРЯДКОМ НАРАД.

Після Зборів буде перекуска для членів і висвітлення
прозірок.

Окремих повідомлень для членів не висилаємо.

Управа УСО „Тризуб“

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ
ЧЛЕНІВФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ
КООПЕРАТИВИ

„САМОПОМІЧ“

в Нью Йорку

ВІДБУДУТЬСЯ

в неділю, 2-го березня 1980 року
у великій залі

Українського Народного Дому

140-142 Друга Авеню, НЬО ЙОРК, Н. Й.

ПОЧАТОК точно о год. 3-й по пол.

Управненими до голосу є тільки члени. Доказом членст-
ва є однадцеста книжечка, яку треба мати зі собою.
У випадках спільного konta — тільки перша особа є
управнена до голосу.

ЗА УПРАВУ

Адв. РОМАНГУГЛЕВИЧ
Голова

Д-р ІВАН ФЛІС
Секретар

Окружний Комітет Відділів
Українського Народного Союзу
в Детройті, Міш.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

у суботу, 1 березня 1980 р., о год. 6 по пол.
у залі Українського Народного Дому

при Мартін вул., ч. 4655, ДЕТРОЙТ, Міш.

із наступним порядком нарад:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Ствердження правосильності Зборів.
3. Вибір Президії.
4. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів.
5. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії.
6. Слово д-ра ІВАНА ФЛІСА, головного предсідника УНС.
7. Дискусія над звітами.
8. Абсолютна уступаючої Управи.
9. Вибір нової Управи.
10. Внески і запити.
11. Закриття нарад.

У Загальних Зборах зобов'язані взяти участь усі члени
Управи Окружного Комітету, голови, секретарі та конвен-
ційні делегати належних до Окружії Відділів, а саме:

20. 75. 82. 94. 110. 146. 165. 167. 174. 175. 183. 235. 292. 302.
303. 309. 341. 463. 504. 508.

Запрошуємо до участі також усіх членів УНСОюзу в Окружії
У Зборах візьмуть участь:

Д-р Іван Фліс, головний предсідник УНС

Володимир Дідик, почесний член Головної

Екзекутиви УНС

Євген Репета, головний радник УНС

Роман Куропась, головний радник УНС

Якщо на означеній годину не явиться вимагане пра-
вильним число делегатів Відділів, наради почнуться о
годину пізніше, без огляду на кількість присутніх.

Роман Татарський
голова

Григорій Корбик
прот. секретар

Ярослав Базюк

фін. реф.

Василь Палік

реф. преси і кор.

Українська пресова...

(Закінчення зі стор. 1)

випозищення залі не відкли-
кають і висловили свій жалі
що через це пресконферен-
ції вони мають багато не-
приємностей".

Пресконференцію в імені
„Смолоскипу" відкрив і
нею керував Петро Качмар.
Перший відступ заявив в
українській мові „Смолос-
кипу" відчитав Осип Зінке-
вич, а цілість англійською
мовою — Юрій Дейчаків-
ский. Недавно отримав до-
кументи звернення до Між-
народного Олімпійського
Комітету Асоціації Гельсін-
кської Гарантії у СССР
і документу підписаного 58-
ма дисидентами в СССР,
представив представникам
преси головний речник ук-
раїнської групи в Лейк-
Сідді Андрій Каркоць, а Ніна
Строката-Караванська звер-
нулася із закликом в справі
перенесення Олімпіади з
Москви в імені Київської
Української Гельсінкської
групи.

Представників преси
приймали і вручали їм па-
кет матеріалів — Ярема
Гарабач, Богдан Балагут-
рак та інші члени українсь-
кої групи.

У пресконференції взяли
участь: кореспонденти ба-
гатьох американських і за-
кордонних часописів та ра-
діостанцій, між ними: „Го-
лос Америки, (який передав
репортаж про пресконфе-
ренцію у всіх східноєвро-
пейських мовах), українсь-
кий Відділ „Радіо-Свобода-
та Радіо „Вільна Європа“
та інші.

У заяві „Смолоскипу“
висунули три пункти:
1. „Ми підтримуємо про-
позицію перенесення Літніх
Олімпійських Ігор 1980 зі
Советського Союзу в зв'яз-
ку зі спробою використання
Ігор для політичних ці-
лей, порушення людських і
національних прав своїх
власних громадян і в зв'яз-
ку з веденням жорстокої
війни в Афганістані. Совет-
ський уряд порушив дух
Олімпійських Ігор і букву
Олімпійського статуту, цим
способом зробивши Мос-
кву місцем, де не може від-
бутися Літня Олімпіада
1980; 2. не підтримуємо зор-
ганізування постійного міс-
ця для Олімпійських Ігор,
пропонуємо для цього —
Грецію — країну в якій
вони народилися і яку за-
безпечити проти викорис-
тування Олімпіад для полі-
тичних і комерційних цілей.
3. жодна спроба реформува-
ти Олімпійські Ігри, му-
сить розглянутися також
справа колоніалізму у спорті,
що є темною плямою на
олімпійських ідеалах, що
Міжнародний Олімпійсь-
кий Комітет ігнорував у
минулому, і ми боїмося, що
може ігнорувати в майбу-
тньому найбільш промовис-
тим прикладом такого со-
ветського колоніалізму в
спорті є статус України —
50 мільйонної нації, члена
Об'єднаних Націй, спортов-
ної якої є насильно вклю-
чені в збірну команду СС-
СР".

Ніна Строката-Караван-
ська у знаменному заклику
до представників преси го-
ворила в імені Київської
Української Гельсінкської
групи: „Передолімпійський
період в СССР — це перес-
уєм період масових реєс-
трацій проти громадян, які
спроможні витиснути зі се-
бе найменше слово правди
про режим...
У майбутній олімпійсь-
кій столиці та на землях
поневолемих Москвою на-
родів відбуваються туси,
арешти, підслухування
приватних розмов і навіть
переселення тих, чиє слово
може стати свідомством про
репресивно-загарбницький
характер режиму...
Зрозумілі намагання
спортовців бути поза полі-
тикою, проте неможливо
бути поза етикою, а етика
Москви — це етика загарб-
ника.

Невже потрібна ще й сві-
жа кров афганських подій,
щоб збудити совість світу,
приспани в час кривавих
подій в Україні, Литві, Лат-
вії, Естонії, Угорщині, Че-
хо-Словаччині й інших кра-
їнах?

То може найсвіжіша кров
Афганістану заволає до при-
спаної совісті і скаже: „Ні!
Олімпіади в столиці черво-
ного фашизму". (Повний
текст заяви Ніни Строкатої
буде опублікований у чер-
гових числах „Свободи").

З'ясовані позиції речни-
ків викликали велике заці-
кавлення представників преси,
які ставили численні
запити. В основному на пи-
тання давав вичерпні відпо-
віді офіційний речник ук-
раїнської групи „Смолоски-
пу" в Лейк Сідді Андрій
Каркоць. На спеціальні пи-
тання відповідала Ніна
Строката і Юрко Дейчаків-
ский. Кореспондентів ці-
кавили такі питання: яка
реакція Міжнародного
Олімпійського Комітету на
справу участі України в
Олімпійських Іграх? Чи
група є в контакті з Між-
народним і Американським
Олімпійськими комітетами
в Лейк Сідді? Чи доку-
менти, які готував Андрій
Каркоць і представив при-
сутнім є автентичні? Як
вони дісталися на Захід? Як
виїхала з СССР Ніна Стро-
ката? Чи в Україні є рух за
окремим її участю в Олімпі-
аді? Як відношення уряду
УССР до відбуття деяких
Олімпійських змагань у Ки-
єві? Що таке організація
„Смолоскипу"? Скільки вона
має членів? Хто її фінансує?
І було багато інших питань,
які були передчасно перер-
вані обмеженим часом. В
усіх справах діяльності ук-
раїнської групи в Лейк Сідді
просимо телефонувати на
таке число: (518) 668-
2715.

У наступному репортажі:
українсько-афганська де-
монстрація у Лейк Сідді.

Пластова станиця в Монреалі
у Різдвяний час

Пластуни усіх уладів і
Пласт-Прийят Монреалі
провели гарно Різдвяний
час разом з прихильниками
Пласту.

Коли з'явилася перша
зірка на Україні в день
Святого Вечора, пластуни
зібрався разом і, засві-
тивши свічки, з'єдналися
духово зі всіма тими, що
починали святкувати Різд-
во Ісуса Христа в рідному
краю.

Під час Свят ціла стани-
ця, включно із Пласт-Прий-
ятом ходили з колядою по
нашій громаді.

Усі улади Пласту також
взяли участь у рідняному
монтажі, що був переданий
радіомовленням СБІСІ ук-
раїнської секції на рідні
землі. Діти і юнацтво, вже
розміли поза Україною,
включно з сестрами, роз-
казали про звичай, який
берегли і шанували на
землях нового поселення.
Вони колядували і щедру-
вали для тих, які слуха-
ють передачу закордонного
українського радіомовле-
ння.

Традиційну Пластову Ма-
лянку відзначив Пласт 19-
го січня, як і кожного ро-
ку, гостинно, про яку по-
турбувалися паян-сестри
і Пласт-Прийят.

Пластова Кутя відбулася
2-го лютого, на якій пла-
стуни ще раз, як і щороку,
бачили звичай українсь-
кого Святого Вечора: на
прикрашених столах поста-
вили колач, кутю та приго-
товані страви, новачка за-
світила свічку на головно-
му столі, а пластуни за-
світили свічки і на тих
столах, при котрих засіли
гості. Отець митрат Іван
Гаврилюк поблагословив
кутю і страви.

Пластуни вивели потім
святкову сценку, в якій
бачили звичай різних рай-
онів України. Гурток пла-
стунів колядував у супро-
воді акордеону.

Коротке слово сказав
довголітній капелян Пласту
о. Василь Врнянський, за-
кликаючи пластунів пра-
цювати над собою, берегти
свою Церкву та бути вір-
ними Богові й Україні.

На закінчення о. митрат
Ярослав Гайманович почав
коляду, яку підхопила ці-
ла зала, і всі співали, як
одна велика українська ро-
дина.

При станиці славної па-
м'яті п. сеніор Богдан
Мельник заложив 434 Від-
діл УНС, членами якого є
пластуни, їхні батьки та їх

Олімпіада і заява віцепрезидента
Мондейла

Українські спортовці в
краю — одні з останніх,
що знятимуть про бойкот
Олімпійських Ігор у Мос-
кві, які відплатили акцію
за інвазію мирного насе-
лення в Афганістані.
„Спортивна газета", що
виходить у Києві, не спі-
шиться повідомити своїх
читачів про, будь-що-будь,
важливу в спортовому жит-
ті подію; тільки допитливі
можуть „пронохати" щось
у короткій нотатці, що по-
явилася в „Спортивній га-
зеті" з 17-го січня 1980 ро-
ку:

Заява президента МОК

Дублін (ТАРС). — Олім-
пійські ігри 1980 року
вирішено провести в Мос-
кві, і Міжнародний
олімпійський комітет не
буде порушувати цьо-
го рішення, заявив в ін-
терв'ю газеті „Санді
прес" президент МОК
лорд Кілланін. Я чув,
сказав він, що віце-пре-
зидент США Уолтер
Мондейл заявив: „Про-
ведіть ігри в Монреалі
або Мюнхені". Однак
тільки МОК вирішує, де
проводити Олімпійські
ігри.

Президент МОК також
вказав на те, що націо-
нальний олімпійський
комітет США рішуче
виступив на користь про-
ведення Олімпіади в Мос-
кві.

Напевно не один з спор-
товців України зі здиву-
ванням спитається: „Чому
віцепрезидент ЗСА зло-
жив таку заяву?" „З якої
причини?" — І напевно
довго це буде мусти жа-
дати на вістку, що Олім-
пійський Комітет ЗСА так
рішив бойкотувати О.І.
у Москві і висловлюється за
тим, щоб перевести Олім-
пійські Ігрища в кожному
іншому місті, а не в Мос-
кві...

О.У.К. — на часі

Немає сумніву, що СССР
— „на злість ЗСА" — ор-
ганізує Олімпійські Ігрища
в Москві з участю своїх
політиків. І якщо наизаки
не відтворюють своїх військ
з Афганістану (братівсь-
кий міністер закордонних
справ упевнений у цьому)
— тоді ЗСА і їх друзі зор-
ганізують свою Ігрища.
Щоправда, сьогодні це ні-
чого конкретного про такі
Ігрища не говориться, але
не виключено, що вони та-

ки відбудуться; а щоб на-
дати їм конкурентний ха-
рактер — дуже правдо-
подібно, що можуть вони бу-
ти відкриті для всіх наро-
дів, у тому й для нас, укра-
їнців у ЗСА.

У зв'язку з такою мо-
жливостю насувається пи-
тання: Чи не на часі тепер
відновити працю Українсь-
кого Олімпійського Комі-
тету? Чи не варто втягнути
в акцію литовців? Лит-
овці? естонців? а може й
„екзильних" поляків? че-
хів? мадярів?

Невже ми їх знаємо?

Мріяли про золоті медалі
— ніхто не боронить; але
участь у таких змаганнях
не пройшла б безслідно. А,
зрештою — чи ми знаємо
можливості української мо-
лоді? Невже ми знаємо ба-
гато про „Геваків", „Леві-
ків", „Заяків", „Юваків" і
т. п. признач, що їх на-
ходимо між переможцями
панамериканських ігор?
різних країнських пер-
шениств? Ми мало про них
пишемо (а треба б!), а во-
ни самі може „занадто"
скромні, щоб висувати своє
українство.

Універсіада

Багато на спортовому по-
лі може зробити наше ор-
ганізоване студентство. В
минулому — у 1920-их ро-
ках — наш ЦЕСУС у Евро-
пі відіграв не останню
ролю в міжнародному ор-
ганізаційному житті сту-
дентства, як у підготові рі-
зних з'їздів, так і в підго-
тові спортових змагань
студентів вищих шкіл —
Універсіади. В тих перших
Універсіадах брали участь
українці, студенти вищих
шкіл Франції, Чехо-Сло-
ващини, Німеччини, об'єд-
нані в ЦЕСУС-і, і під од-
ним прапором Українці де-
філювали на стадіонах Евро-
пи. Але... не треба було
довго ждати, щоб у спорт
вмалася „політика"; за
вимогою наших „братів"
— шовіністично наставлених
поляків, мадярів, росіян і
інших — право участі в
Універсіадах рішено „злі-
кати" за державними на-
родами. Наші протести не
увідалися успіхом.

Може під сучасну пору
енергійна акція студент-
ської організації зможе зм-
інити існуючий стан і до-
бавити участі українців у
найближчій Універсіаді.

а. з.

ПІСЛЯ ІРАНУ...

(Закінчення зі стр. 2-01)

Західні коментатори
твердять, що сучасне по-
ложення у Філіппінах нагадує
свою ситуацію, Нікара-
гуа, або може точніше, Іран.
Враховуючи таке по-
ложення, ЗСА станули перед
дилемою — дати всю під-
тримку і допомогу теперіш-
ньому уряду Маркоса, але
й мати на увазі, майбутню
стратегічну важливість Фі-
ліппін, у якій можуть прий-
ти до влади, як фракції, які
сьогодні становлять, силь-
ну і неупустливу опозицію.

Історія вказує на те, що
всі т.зв. „дуже сильні уря-
ди" остаточно завжди про-
валивалися, коли спротив
доходив до свого вершка і
своїм кінцім розривав
казан, у якому атмосфери-
чне тиснення було сильніше,
як диктаторські стінки ка-
зана.

Якщо ж Маркос твер-
дить, що більшість населен-
ня схвалює форму його вла-
дування, то тоді не має по-
треби вдержувати дракон-
ської диктатури, почина-
ючи від 1972 року. Коли ж
однак Маркос помилується,
то тоді ЗСА повинні б бути
приготованими, щоб їх не
заскочили будь-які політич-
ні зміни та заздалегідь за-
няти провідну ролю у цьо-
му важливому стратегічно-
му обшарі.

Відбувся курс гри на бандурі
у Вінніпегу

Осередок Української
Культури й Освіти у Вінні-
пегу був спонсором курсу
гри на бандурі, який відбу-
вся від 26-го до 31-го грудня
1979 року при участі 31 учас-
ника з чотирьох провінцій
Західної Канади. Курс від-
бувся в приміщеннях Коле-
гії св. Андрія, Дирекція якої
відступила безкоштовно по-

приятелі і знайомі. Цей
Відділ наймолодший в
Монреалі. Керує вміло
Відділом Олександр
Дольницька, даючи потріб-
ну обслугову для членів.

Пластова Станиця в
Монреалі добре веде свою
працю і має багато друзів,
які допомагають вести ви-
ховну працю серед молоді.

М. Д.

ВЯЧЕСЛАВ ЧОРНОВІЛ...

(Закінчення зі стор. 1)

заяви, що зарвавшись ро-
сіян в Якутську добре про-
увчили, треба би і в Юрбі.
20 липня ц.р. на мене зно-
ву пробували напасти, на
цей раз в Юрбі. Очікуючи
автобуса, я сидів над Вілю-
ком недалеко від річного
порту і читав газету. Мене
оточили троє нападників
якутів середнього віку і по-
чали задирати (чого тут
розсідати? чого тобі тут
треба? і т.п.) Мене знову ви-
рвало слово „політзасла-
нець", від мене відцепили-
ся, але дали порадку: „ти,
мужик, швидше йди туди-
сюди. Там ждуть твої моло-
дці. Онист тобою об'ясня-
єш не стануть, а хорошо отлу-
пять". Довелося „мотати"
в сторону Амакінської геоло-
го-експедиції, де безпечніше
(до речі, я виявив наявність
у Юрбі своєрідних расових
„гетто").

Дивно, що після побоїща
в Якутську значно погірши-
лося відношення до мене
низової адміністрації яку-
тів. Це проявилось як у
відвіденні радгоспу, де без-
підставними придирами
вимусли мене звільнитися,
так і в райміліції.

Так як після річного спіл-
кування з якутами не зава-
жали ніяких комплексів не-
повноцінності, які б відір-
няли якутів від інших радян-
ських громадян, і не розді-
ляли тих расистських по-
глядів частини білорусів
братів по слав'янству, мені
менше всього хотілось ста-
ти випадковою жертвою
існуючого в Ленінському
районі міжнародного тертя.
А як видно з прикла-
дів, така можливість у
мене існує щоденно, тому
що мене насильно помісти-
ли в інорасове середовище
і відлякують від мене решту
громадян.

Стаття 80 ВТК РСФСР
вказує, що „в случае болез-
ни, а также при наличии
иных исключительных об-
стоятельств, препятствующих
дальнейшему отбыва-
нию ссылки в данном месте,
осужденный по мотивиро-
ванному постановлению Ми-
нистра внутренних дел ав-
томатно переводится... мо-
жет быть переведен в дру-
гое место ссылки".

Вважаючи викладене ви-
ще „обстоятельствами" іс-
ключительными", прошу
внести постанову про пере-
вод у другий адміністра-
тивний район, де нема та-
ких загрозливих особис-
тей безпеці расових кон-
фліктів, як в Ленінському
районі. При цьому прошу
врахувати поганий стан мо-
го здоров'я (наявність хро-
нічних захворювань, у тому
числі дихальних шляхів) і
перевести мене в район з
більш поміркованим кліма-
том. На випадок переводу
іменно в такий район (в
ЯАССР таким являється
Оддан, Ленск, Олекнінск)
я згідний відповідно ч.8
статті 80 ВТК РСФСР, на-
правити на нове місце
заслання за свій рахунок, а
не за рахунок держави.

30 серпня 1979

В. Чорновіл
український журналіст,
політзасланець,
6782253 ЯАССР
Ленінський район,
п/в Чапанда

Через декілька днів після
випадку в тайзі на мене
напав при свідках в Чапанді
якийсь тільки що звільне-
ний угодник, який грозив
зарізати мене за те, що я не
зрозумів його звернення до
мене по-якутськи. Про цей
випадок я також повідомив
у міліцію.

Протягом минулої зими
декілька разів нічно у двері
і вікна моєї квартири лама-
лися невідомі особи, заси-
пали мене лайкою, грозили
бити, застрелити і т.п. По-
бочуючись пострілу у вікно,
я вимушений був у ті ночі
лягати на підлогу, при тому
зауважу, що ні одного кон-
флікту з мешканцями села у
мене не було. Особистих
ворогів у мене тут нема.
Про ті нічні візиту я пові-
домляв міліцію і голову
сільради.

Тепер після побоїща в
Якутську расові тертя в
Ленінському районі поси-
лилися. Бійки між якутами
і росіянами, які траплялися
і раніше, почастилися (мені
повідомляли навіть факти
вбивства, але я цього ще не
перевіряв). Від якутів я чув

У ЛМКЛЮБІ
ВІДБУДЕТЬСЯ
ЗУСТРІЧ З МІСТЦЯМИ
З УКРАЇНИ

Нью Йорк, Н. Й. — Із
Літературно-Мистецького
Клубу повідомляють, що у
п'ятницю, 22-го лютого ц.р.
о год. 7-й вечора, у примі-
щеннях цього Клубу при
136 Друга евеню, відбудеть-
ся вечір-зустріч з мистцями
з України — Антоном Со-
ломоухом і Володимиром
Стрельниковим — з нагоди
виставки неконформістів.

У першій частині вечора
висвітлюватимуть прозирки
картин сучасних, офіційно
непризнаних советською
владою, мистців з України.
Вступне слово виголосить
Ігор Ціхкевич. У другій
частині вечора передбача-
ється дискусія.

ШЕВЧЕНКІВСЬКА
СЕСІЯ УВАН У КАНАДІ

Вінніпег, Канада (УВАН)
— Заходами Української
Вільної Академії Наук (УВ-
АН) у Канаді відбудеться в
неділю 9-го березня, о годи-
ні 3-й пополудні, в горіш-
ній аудиторії Вінніпегської
бібліотеки при 251 Доналд
вул. (біля Ітона), Шевче-
нківська Сесія.

Доповідь на тему: „Зако-
дана наявність західно-
європейських літературних
впливів на поетичну твор-
чість Шевченка" виголосить
професор слов'янських лі-
тератур на Раттерському
університеті в Нью Бронсвік,
ЗСА, д-р Іван Фізер.

Наступного дня д-р І.
Фізер прочитає лекцію для
студентів Славистичного
Відділу при Манітотському
університеті на тему „Міс-
це Шевченка в світових літе-
ратурах".

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
2-го БЕРЕЗНЯ 1980 р.

ВІЛПІАМБЕЗ, Н. Дж. Річні
збори 261-го Відділу Т-ва України,
о год. 9-й ранку, негайно після
Служби Божої на хорах ур. кат.
церкви св. Петра і Павла при
Блек Горз Пайк та Сесіи вул.
Протестантських членів прибути
та взяти участь у цих річних
зборах. — П. Аркотин, секр.

МІННЕАПОЛІС, Мінн. Річні за-
гальні збори 385-го Відділу, о год.
4-й по пол. Укр. Домі, 28 — 2-га
вул. Н. І. Управу просити членів
прибути, випустити завітв. і
визирати Управу на 1980 рік. —
Управа.

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, Па. Річні збори
Т-ва ім. О. Ольжича 32-й Відділ,
о год. 12-30 по пол. в залі Укр.
Горож. Клубу при 847 Н.
Френклин вул. На порядку
відкриття, відчитання прото-
колу з попередніх зборів, звіти
Управи і К. Комісії, дискусія,
вибір Управи і К. Комісії на
біжучий рік та затвердження
плану праці на 1980 р. В нарадах
взяме участь організатор УНС
Степан Гавриш. По нарадах
буде перекуска-гостина для
членів. — Я. Лебідь, гол. мгр В.
Яш, секр. І. Хитрук, касир, М.
Саніра, гол. К. Комісії.

П'ЯТНИЦЯ,
7-го БЕРЕЗНЯ 1980 р.
ІОНКЕРС, Н. Й. Річні збори
Т-ва Подільська Січ 8-й Відділ,
о год. 7-30 веч. в приміщенні
Дому СУМА при 301 Палісейд
Авеню. На порядку народ: річні
звіти та вибір Уряду Відділу на
1980 р. Проситися всіх чл.
прибути та вирішати належні
вклади. — П. Шафаровський,
предс. М. Купчицька, секр.

Складати гроші — чи позичити НАЙКОРИСНІШЕ
у ФЕДЕРАЛЬНІЙ КРЕДИТОВІЙ
КООПЕРАТИВІ
„САМОПОМІЧ"
в Нью Йорку

7% — дивіденди від уділів (ощадностей)
з чвертьрічними нарахуваннями.

Крім того:
Життєве забезпечення відповідно до суми ошад-
ностей — аж до висоти \$2,000.00 на одного члена.

10.65% — дивіденди від уділів-цери-
фікатів — зложених на 30 місяців.

Федеральне забезпечення уділів та уділів-
церифікатів — аж до висоти \$40,000.00 на од-
ного члена.

Пряма виплата пенсії Соціального Забезпечення на уділі
членів.

Індивідуальний Пенсійний Фонд (IRA) на 8% річно.
Вплата на Різдвяний Клуб — по \$2.00, \$5.00, \$10.00 тижнево
Доручення виплати (Share Draft)

Грошові перекази та подорожні чеки

ПОЗИЧКИ — особисті та гіпотечні (мортгеджі)
АРЕСА:
SELF RELIANCE (N.Y.)
Federal Credit Union
108 Second Avenue in New York, N.Y. 10003
Tel: (212) 473-7310

ВІДПІШЛИ
ВІД НАС

МАРІЯ СОКОЛОВСЬКА
СТІГАН, членка УНС Відділу
160 ім. Михайла Грушев-
ського в Піттсфілді, Масс., по-
мерла 10 січня 1980 р. на
83-му р. життя. Нар. 1898
р. в Україні; членкою УНС
стала у 1939 р. Залишила у
смертної хвороби Спиритова,
двох синів і чотирьох дочок.
Похорон відбувся 12 січня
1980 р. на цвинтарі св. Йо-
сифа в Піттсфілді, Масс.

Вічна їй Пам'ять!
Володимир Гуска, секр.

ПЕТРО КОСТИК, член УНС
Відділу 448 Т-ва Українська
Січ в Монреалі, помер 28
листопада 1979 р. на 78-му
р. життя. Нар. 1901 р. в
с. Крипе, пов. Радехів; член-
кою УНС став у 1936 р. За-
лишив у смертної хвороби
Параскею. Похорон відбув-